

- 3) Komisja zostaje obciążona kosztami, które poniosła do chwili obecnej w związku ze skargami wniesionymi przez ww. szesnaście skarżących spółek.
- 4) Jeśli chodzi o pozostałą część sprawy, rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

(¹) Dz.U. C 355 z 9.12.2000

- 3) Komisja zostaje obciążona kosztami, które poniosła do chwili obecnej w związku ze skargą wniesioną przez Baglioni Hotels S.p.A.

- 4) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami, które poniosła do chwili obecnej w związku ze skargą wniesioną przez Baglioni Hotels S.p.A.

- 5) Jeśli chodzi o pozostałą część sprawy, rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

(¹) Dz.U. C 355 z 9.12.2000

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawie T-269/00, Baglioni Hotels S.p.A i Sagar Srl przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Pomoc państwa — Decyzja Komisji stwierdzająca niezgodność ze wspólnym rynkiem bezprawnych systemów pomocy i nakładająca obowiązek windykacji pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem — Wyłączenie z krajowego postępowania windykacyjnego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak interesu prawnego — Niedopuszczalność)

(2005/C 155/37)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie T-269/00, Baglioni Hotels S.p.A oraz Sagar Srl z siedzibą w Wenecji (Włochy), reprezentowane przez adwokatów A. Vianello, M. Merolę oraz M. Pappalardę, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, popierane przez Republikę Włoską (pełnomocnik: U. Leanza, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: V. Di Bucci, wspierany przez adwokata A. Dal Ferro, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2000/394/WE z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie pomocy dla przedsiębiorstw w Wenecji i Chioggii w drodze obniżenia wysokości składek na zabezpieczenie społeczne na mocy ustaw nr 30/1997 i 206/1995 (Dz.U. 2000 L 150, str. 50), Sąd Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym), w składzie: J. Pirrung, prezes izby, A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová i S. Pappasavvas, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 10 marca 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

1) Skarga zostaje w części odrzucona jako niedopuszczalna, w zakresie, w jakim została ona wniesiona przez spółkę Baglioni Hotels S.p.A.

2) Spółka Baglioni Hotels S.p.A pokrywa koszty własne.

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawie T-273/00, Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Pomoc państwa — Decyzja Komisji stwierdzająca niezgodność ze wspólnym rynkiem bezprawnych systemów pomocy i nakładająca obowiązek windykacji pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem — Wyłączenie z krajowego postępowania windykacyjnego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak interesu prawnego — Niedopuszczalność)

(2005/C 155/38)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie T-273/00, Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria), Comitato Venezia Vuole Vivere, Mingardi S.r.l. oraz 12 innych skarżących, których wykaz został dołączony do niniejszego postanowienia, wszystkie z siedzibą w Wenecji (Włochy), reprezentowanych przez adwokatów A. Vianello, M. Merolę oraz A. Sodano, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, popieranych przez Republikę Włoską (pełnomocnik: U. Leanza, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: V. Di Bucci, wspierany przez adwokata A. Dal Ferro, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2000/394/WE z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie pomocy dla przedsiębiorstw w Wenecji i Chioggii w drodze obniżenia wysokości składek na zabezpieczenie społeczne na mocy ustaw nr 30/1997 i 206/1995 (Dz.U. 2000 L 150, str. 50), Sąd Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym), w składzie: J. Pirrung, prezes izby, A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová i S. Pappasavvas, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 10 marca 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

1) Skarga T-273/00 zostaje w części odrzucona jako niedopuszczalna, w zakresie, w jakim została ona wniesiona przez spółki Mingardi S.r.l. oraz Marsilio Editori S.p.A. 2) Spółki Mingardi S.r.l. oraz Marsilio Editori S.p.A. pokrywają koszty własne. 3) Komisja zostaje obciążona kosztami, które poniosła do chwili obecnej w związku ze skargą wniesioną przez spółki Mingardi S.r.l. oraz Marsilio Editori S.p.A. 4) Republika Włoch zostaje obciążona kosztami, które poniosła do chwili obecnej w związku ze skargą wniesioną przez spółki Mingardi S.r.l. oraz Marsilio Editori S.p.A. 5) Jeśli chodzi o pozostałą część sprawy, rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.	1) Skarga T-288/00 zostaje w części odrzucona jako niedopuszczalna, w zakresie, w jakim została ona wniesiona przez spółkę Gardena Hotels S.r.l. oraz Comitato Venezia Vuole Vivere. 2) Gardena Hotels S.r.l. pokrywa koszty własne. 3) Comitato Venezia Vuole Vivere zostaje obciążony własnymi kosztami postępowania oraz kosztami, które do chwili obecnej Komisja poniosła w związku ze skargą przezeń wniesioną. 4) Komisja zostaje obciążona kosztami, które poniosła do chwili obecnej w związku ze skargą wniesioną przez Gardena Hotels S.r.l. 5) Jeśli chodzi o pozostałą część sprawy, rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

(¹) Dz.U. C 355 z 9.12.2000

(¹) Dz.U. C 372 z 23.12.2000

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawie T-288/00, Gardena Hotels S.r.l. i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Pomoc państwa — Decyzja Komisji stwierdzająca niezgodność ze wspólnym rynkiem bezprawnych systemów pomocy i nakładająca obowiązek windykacji pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem — Wyłączenie z krajowego postępowania windykacyjnego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak interesu prawnego — Niedopuszczalność)

(2005/C 155/39)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie T-288/00, Gardena Hotels S.r.l., Principessa S.r.l. oraz Comitato Venezia Vuole Vivere z siedzibą w Wenecji (Włochy), reprezentowane przez adwokata A. Bianchiniego, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: V. Di Bucci, wspierany przez adwokata A. Dal Ferro, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2000/394/WE z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie pomocy dla przedsiębiorstw w Wenecji i Chioggii w drodze obniżenia wysokości składek na zabezpieczenie społeczne na mocy ustaw nr 30/1997 i 206/1995 (Dz.U. 2000, L 150, str. 50), Sąd Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym), w składzie: J. Pirrung, prezes izby, A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová i S. Pappasavvas, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 10 marca 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawie T-184/01 IMS Health, Inc. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Zawieszenie wykonania a następnie uchylenie zaskarżonej decyzji w toku instancji — Umorzenie postępowania)

(2005/C 155/40)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie T- 184/01, IMS Health Inc., z siedzibą w Fairfield, Connecticut (Stany Zjednoczone), reprezentowanej przez N. Levy'ego, J. Temple-Langa, solicitors, oraz R. O'Donoghue, barrister, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: A. Whelan, É. Gippini Fournier oraz F. Sredehy-Garnier, następnie M. Whelan, z adresem do doręczeń w Luksemburgu) popieranej przez NDC Health Corp., poprzednio National Data Corp., z siedzibą w Atlancie, Georgia (Stany Zjednoczone), (początkowo reprezentowana przez I. Forrester, QC, F. Fine'a, solicitor, adwokatów C. Price'a oraz A. Gagliardiego, następnie adwokatów Price'a, J. Bourgeois oraz M. Fine'a, w końcu przez M. Fine'a), przez NDC Health GmbH & Co. KG, z siedzibą w Bad Camberg (Niemcy) (początkowo reprezentowana przez I. Forrester, QC, F. Fine'a oraz M. Powella, solicitors, adwokatów C. Price'a oraz A. Gagliardiego, następnie przez M. Fine'a, adwokatów Price'a oraz J. Bourgeois, w końcu przez M. Fine'a), przez AzyX Deutschland GmbH Geopharma